

Horsens. Søndag 8. H. t. d. den 10. Juli 1921.

Min kæreste lille Elisabeth!

Forleden sendt jeg dog begynde Bogen til dig, den du
haade saa værd om dig, og til dig; længe har den ligget
og ventet, men stadig har jeg ikke rigtig maalt Skoel til
'at begynde, og nu har jeg ikke andet til at tale det
verdt' - ^{til dig} ^{til dig}, ja er saa lidt længe for
at det ikke bliver mig tillade at være hos dig til du
bliver voksen og stærk, og saa vilde jeg saa nødig at
du skal ingen blindes skindes have om din egen eller -
- derfor - alle Tante - og jeg vilde saa gerne haade
at slukke blinderne, maaske du engang vil blive glad
for at høre om din Børndom - om din Far - og -
om din "Ska temer" som du siger.

Du er saa lille lille - kun 2 Aar
og dog lille Elisabeth, er du Fars og Mors største
"Ska" - var lille Følskinds pige - ^{huden} ^{huden} vil være
største Gæder, og vel du saa vil de senere, og
mest uegenlydige Tanker og Følelser.

Du saa Lyses første Gang Søndag d. 15 Juni 1919
da boede Far og Mor i Frederiksgade 69^I t. h. her
i Horsens, og straks jeg hørte din høre lille Stemme
falle jeg tror den gik lige direkte ind i mit Hjerte

og mange var der til at beundre dig straks, allerførst
Far din, som så så indrende lykkelig paa sin lille

Pige, og saa Bedstefar - mor og begge Mostrene -

der selvfølgelig syntes at du var saa dejlig -

ja Bedstefar sagde rent vid, at saa store og klare
Øjne paa saa lille et Barn, som paa dig, havde

han aldrig set, og Dr. Westergaard sagde at du

havde din Far paa en Prib, og at du havde et

meget intelligent lille Ansigt - men for at du

skal blive rigtig saa maa jeg hellere betragte

den Slump, at køn har du ikke, men et kvikt og

interessant Ansigt havde du helt paa ganske liden

den komiske lille Næse, og de altid saa vaagne

og opmærksomme Øjne, der store og saa blå

og blå er et nøjagtigt Genspejling af din Fars

— Og saa gik Tiden, og det varede ikke længe

før du viste en kedelig Ulyst til at spise

og da vi først i Aug. kom hjem til Bedstefar

og Bedstemor i Holstebro, var ridsesmanden

opfordig over dis Udseende, saa mange

og Bedstemor satte igennem at du var

meget med Fløden i, skiftvis med den

Vi var hjemme i 7 Uger, saa

der havde dis mand

du din første Tand, og paa Dage efter, den næste - det er
jo en Begivenhed med den første Tand hos det første Barn
— — — — — Naar, saa kom midt i den dejlige Tini
din Fødselsdag - med Sol og med Glæde kom den, du
kunde gaa naar man holdt dig i Haanden (altsaa ikke
ene) og du var saa rød i en lille hvid Silkekjole, og hvide
Armp og Høvler - jeg kan huske hvordan vi, da vi op-
dagede Bedstefar og mor samt Fabrikant Frises fire Hal-
sketro og Mostrenene - gik dem i Møde, og de blev
saa glade for at se Fødselsdagsbarnet komme imod
dem i al den Sommer og Sol - du fik saadan en
yndig hvid Festskjole af Bedstemor - Penges af
Tinis og Bedstefar og en fin Dukke af Føllers Vige
af Mostrene fik du Armp og af Pejsen og Moster Emmy
dilige et fint hvidt Forklæde.

Du havde Herrepenne om Efterm. nemlig
Poul Erik med sin Mor og Bedstemor - og om Efterm.
var hele Familien samlet til Ære for dig - det
Par-Smalør billeder hvor baade du og Basse sidder
oppe paa den store Plæne, blev forresten taget paa din
1 aarige Fødselsdag.

Enden dengang kunde du ikke sige saa ret meget,
du kunde sige "Far" - hvilket bemeldte Far var meget
stolt af, og du kunde sige "Da" og "vel", og naar jeg havde

med dig i din Vogn, og der saa kom nogen som gik sammen
Vej som os, saa vilde du bage dem i Haanden, om du
kunde komme afsted med det, og saa smille du saa sødt
som du kunne, og nikkede og sagde "Da, da" der var ia-
ret mange som saa kunde staa for dig, og dem som
kunde, betragtede din Mor selvfølgelig som nogle mere
"Førretillere" - ah ja - Slings, saadan er Moderlyk-
ke -

3
I lang Maaned var du med paa en længere Rejse-
rejse sammen med Bedstefar - mor - Møster Emma
Far og Mor - først i Holslebø - dernæst en Dag i Hø-
saa i Lysgaard paa Villa "Nord" hvor du er fittet
sammen med vi "roksne", du var saa glad for at
komme ind til "Pylæerne" som du titulerer Høns-
imidlertid var du med Far og Mor i Aarhus
paa Strandvej 30 B. III og besøge Farfar og Farmor,
det var en ganske forfærdelig Skønhed med dig der-
inde, du blev hentet ind straks im Øbergenen saa
du slog de to store lyseblaa op, og saa stod
Farfar - mor og Fastes Gerda, gerne paa Hovedet
blinde de mærkede at det fornøjede dig
saa at allerede inden du var 1 1/2 Aar var
du allerede en lille Dame.
I den 1ste Sept. Mors Fødselsmaaned, og for

hvor Daa frydede jeg mig over at se min lille kære Skat
vokse til, og blive dygtig til at tale, og allerede have
Forstand til at beregne Førefaldet naar hun rigtig
vilde gøre sig lækker — men midt i Glæden kom
Sygdom og Sorgen — nah, lille Lisbeth, hvor var det
svært da jeg fik Besked paa at skulde ud paa
Køspitalet, bort fra det Hjem der var mig saa kært
og bort fra dig som jeg elskede højere end mig selv,
— jeg blev syg den 2 Sept. (i Morggen er det et Par sider)
den 6 Okt. 6 om Aftenen kom jeg paa Sygehuset og
blev opereret Kl 8-10 —

Tro mig, lille Lisbeth — Tanken om dig, gjorde den
Fime før Operationen tilfaldt mig for mig, men
Gud ske Lov, jeg havde dog Kraft til at bede „ikke
min, men din Vilje ske, gode Gud“ og endnu et
Gud ske Lov fordi Far din var hos mig, og kinde
hjælpe mig at bede, og selv bede for mig.

Tiden der kom, blev tung at komme
igennem — jeg led meget, og mit Befindende svingede
saa meget — vil nærmest paa Grund af at der stadig
samledes og flød saa meget Materie, men hver Gang
det gik nedad saa kvingedes mit Hjerte af Sorg og
Tanken om du skulde gaa Barnidommen igennem
indtill en varsom Moderhaand til at lede dig — lille

Barn, de Tanker var saa linge for din Mor, om en frem-
-med skulde faa dig at raade over, baade lide din Vej-
aendeligt og legemelig: — havde din gode Far saa
endda haft et andet Lævelæd saa han kunde blive hjemme
hos dig, men saadan var det ikke, og det kneb det at
være rolig og lagge alt i Guds stærke Faderhaand.

Men — Gud hjælpe, den Gang som saa ofte
før, og den Dag, da din Far kom og beredte mig, og
Bilen svingede ind af Hospitalets Port, da faldt jeg
mig saa uendelig taknemlig, for jeg kørte jo aller ind til
Livet med dig og bare For din.

I al den Tid jeg var paa Hosp. boede du og Helga
og din Far naar han var hjemme — hos Bedstefar og mor
i Amaliegade. og du blev helt fortrøstet med Sygeplejen
og med mine Plejersker — særlig gjorde Oversygep. Frk
Hagen sig meget fløjlighed for at vinde dit Venkab.

Og i al den Tid masede Bedstemor med dig for at
du skulde lære at sige, "Mor" til jeg kom hjem, det
lykkedes ikke — men den Dag jeg kom — det var

Lørdag Eftm. ved 6 Tiden omkring d. 18 Okt.

Da var du da glad ved mig, fra jeg kom ind

Bilen rakte du efter mig, og først da jeg havde

du tog dig af mig, var du tilfreds, du krammede mig

du kyssede mig, og klappede min kind —

og medens alle dine smaa Kærligheder gik lige ind til
eller i, mit Hjerte, takkede jeg Gud af hele min
Sjæl fordi jeg fik lov at komme hjem til dig igen,
fordi jeg mi selv skulde faa lov at opdrage dig, og
for al den dykke jeg sammen med dig havde i Venle,
og jeg bad Gud om at han vilde hjælpe mig at blive
en god Mor for dig, og en trofast og god Hustru for
Far din.

Vi var hjemme i 7 Uger, og inden vi flyttede op i
Frederiksgade blev det ordnet med Lejligheden her
paa Sundvej 8, saa jeg sov knaa i mit første Hjem
for Natter før vi flyttede, og selv Flytningen var
svært for mig med de faa Kræfter, men det kommer
ikke Bogen her ved.

Medens vi boede hjemme i Amalieg. lærte du
endelig at sige Mor, i det hele begyndte du at sige
saa meget, naar du saa op paa det Billede der
hang over Betslemors Læg, ~~Fagsmæssig~~ Fairi Dalkes,
saa sagde du at det var Far der sagde "op" til Mor,
du saa jo hver Uge Far staa vakt over Mors Læg
og hørte ham spørge om lille Mor da ikke vilde
op.

Saa kom Fjelen, og med den Træulhed
du fik saa allfor mange Gaver, hvoraf din

Vak land som selv kunde løbe over Gulvet nok i Gjeblik
række din sødske Fødsel -

du "sang" med ved Fuldbrædt, og var saa sød hele Aftenen
— Og sød har du saamand altid været
lille Lisbeth, det paastaar i hvert Fald Bedstemor og far
men jeg tror ogsaa nok at du er sødere derhjemme end
herhjemme hos mig, du er blevet saa rent forferdelig
"Morkjæll" hvis du naar du slaar Gjine op
og ikke straks ser Thor, saa er der Graad og Tænders
Gnidsel — og velsagdens er det min egen Skyld,
for — lille kære Hjerte barn — du er jo mit Solskin
det kæreste jeg har — ja Far med, men du er jo hjemme
— vi to har hinanden — og i mine Gjine læser du
min inderlige Kærlighed til dig, saa hvad Under
at jeg blir din, som du min.

Naar dertil kommer at du har været saa meget syg
hele Sommeren saa kan din Helsenhed vel forklares.

Thor rejste nogle Dage bort i Ugen for din
aarige Fødselsd. men naede hjem at fejre den,
du fik saa meget fint, Kjole af Bedstemor - Børst
Bedstefar, Klæde af Moder Emmy, Bold af
Mors Aida, Bold af Farfar og Mor, Pyntes af
Lino, Hjertet af Tante Meta Lemvig, Seng af
Rikke og af Faller Viggo, fine Tallerkener og Kopper

af Helga og Holme - all for meget for saadan en 2 aarig
Lump -

men ikke ret længe efter blev du syg, det sadbrændige
Maveonde, du havde høj Feber, kaskede øje, og i 10
Dage havde du Kolerine, og endnu - næsten 3 Mnd
efter faar du kin Vandmad, lidt spiser du, og den
Smule du faar med maa varres med med Euentyr.

Du er en lille Splejs, saa spinkel og bleg, og
dengang du var daarligst, var det saa svært for
Mor, for jeg synes jo det vil være saa uoverkomme-
ligt om jeg skulde miste dig, Skat.

Du er saa morsom med alle dine Fudfald, i
Fiden kalder du mig "lille Mor Tys" noget du
jultstændig selv har liddet paa, og en Tid kaldte
du mig "Skattemor" - du begynder næsten altid
din Tildale med "søte lille Mor" eller "søte lille
Bessemor" - og saa siger du "elsker saa meget
af dig, Mor"; er det saa sket at du skulde have
Smak i Halsen, og det er saa nær forestaaende som
Buksernes Fald, saa jammrer du bønligt, "lisaa
stille Mor, lisaa stille", det gaar nu ellers ikke
saa lit paa, det med Smakkene, for Bedstefar og mor
siger at jeg maa ikke slaa, og naar de saa kritisk
har gennemgaaet din Skyld, saa ender det altid

med, at Skylden i Grunden var min, og at det var mig
der skulde have haft Smækkene —

men saadan er Bedsteforældre nu engang, Slump —

Førresten er dine Bedsteforældre ikke
ganske almindelige, for det er de sødeste, kæreste og
bedste Bedsteforældre der er til i Verden, maatte de
dog leve saalange med os, at du rigtig kan mindes dem
naar du bliver voksen og stor, og gennem Offindeme
bare at ligne dem

d. 20. 10. 21.

Kære lille Skat, jeg skal i Dag rejse fra dig for en 8. Dag
- til Holskæbro - Lemvig - Lønner - og kan ikke gøre det
inden at sige et lille ekstra Farvel til dig. Jeg er aldrig
glad naar jeg skal fra dig, Elsebarn, men jeg kan
jo ikke have dig med fordi din lille Møse ikke kan
taale almindelig Mad — men du faar det jo ogsaa
saa godt hjemme hos Bedstemors og Far, det er kun
saa kedeligt at du er saa „Mør kjælle“, for du vil
altsaa ogsaa græde naar det gaar op for dig at et
rejt — men med Guds Hjælp kommer jeg snart
glad hjem til dig igen. Glem aldrig, mit Barn
Gud kan du bede om alting, han hører alle
bønner, naar du alligevel vil være en from og god
Pige, saa skal vi se nok mødes hos Gud igen

Farvel min egen lille Lisbeth - Gud velsigne dig og
din Far - og din Mor - og lide vore Vei
I Tankerne knuges og kysser jeg dig mange Gange
jeg elsker dig saa uendelig -

Kærlig fra Mor din -

d. 16. 1. 22.

Saa er vi gaaet ind i et nyt Aar, lille Lisbeth, inden at
du kender noget til det, men det var min ogsaa formegent
forlangt af saadan lille Gjøst som du.

Fa Gæmp i jeg kom da godt hjem til dig igen fra min
Rejse, jeg var saa ked af at rejse fra dig, og efter hvad
Bedstemor og Mor forballe, saa havde du ogsaa
langtes efter mig - den Dag jeg kom hjem var det
øsende øsende Regnvejr, men du var bleven lovet
at du skulde med og hente Mor, og du passede paa
som en Smid at du ikke skulde blive narret, og da
jeg saa dig staa der ved Bedstefar og Mor, saa
lille litte - raad - og blev, da kan jeg ikke sige
dig hvor glad og lykkelig du jeg var, ja du med,
- næste Gang jeg skal vid at rejse haaber jeg at
kunne faa dig med.

Og saa har vi haft Jul, og du fik saa mange Gaver
saa du glemte det ene for det andet - Iuleaften
var vi hjemme hos Bedsteforældrene i 34te.

du fik blandt saa meget meget andet, saadan en mit
lyseroed Pyjames med hvide Pantler og Spandeband -
lille Hemning fik een Magelil, F er saa søde i dem
to — 1ste Juledag var Bedstefar og Mor - Moster
Emmy, Ada - Fem Erik - Fingel (deres unge Dige) og lil
Hennemann her — og 2den Juledag, vi hos dem
altsaa, Onkel og Moster.

Den Dag det var Juleaften kom Farfar med Miss
-soget og overraskede os, han kom med rore Julegan
saa han selv havde lavet - en flot Flagstang li
Far - den mest mibede lille Brødmaskine til Mor,
en Sparebøsse til dig - allsammen Messing - det er
altsaa Jule 1921 — det var forresten saa m
samt at du næsten hele Fiden kaldte hemm
far - det morede ham meget.

Og saa er vi allsaa gaaet ind i det nye Aar
du var i Jaar 7 Maaneder over 2 Aar -
Du begynder at blive flinkere til at spise noget
almindelig Mad, men endnu forer du din Tids
om Aftenen, mi saasomt jeg er rigtig raske, skal
du høre op, saa skal vi to bage en lille Tørn
det banker jeg - du er saadan en lille glo
med et meget lirtigt Gemyt, du ligner a
hans Slægt saa meget, maatte du blot ogsa

gaa deres stærke Hælbred, og ikke blive saadant et Skrav
som hvor din, det er en Hemske paa Livsglæden og
Lykken, men man kan nok ikke ha det i alle Endes og
Fønder —

Jeg glemte helt at fortælle dig, at jeg havde 2 smaa
Foceringer med hjem til dig nemlig fra Elin et lille
Guldkors, og fra Henry en smal fin Guldring m. rød
Sten i, og naar vi nu spørger dig, hvem du har gaaet
Ringet af, saa svarer du inmaadelig fornemt, af
min Fortovede " — og du er 2 1/2 Aar —

Førsten, min egen lille Else-pige, saa er der
et og andet i din Karakter, som angster mig —
— du viser Absindelse — særlig overfor lille
Hemmand — maaske kan det forståes og mid-
=skyldes, id fra den Betragtning, at du for Fleming
kam til Verden, var baade No først og sidst —
nu vinder han svært Terrain, men han er ogsaa en
allerkæreste Unge som man maa holde af —

— og saa det som jeg ser mest mørkt paa
er, at du viser Tegn paa Lurefuldhed —

— bare lille du — om du vel kan lære at
forstaa, hvor en Prøbe Lurer er, saa vil du
nok hjælpe hvor at indrydde dem —

Lisbeth — jeg afskyr Lurer — det er saa simpelt

at være "saadan" i Dag, og "saadan" i Morgen, og det
er noget der kan støde selv ens bedste Venner bort fra
sig, og et uanfægteligt Menneske kan blive en Trøbs for
sine nærmeste — — det kan koste Kamp, Lisbeth,
men skulde det ske at Mor ikke kunne være hos dig
naar du bliver stor, saa lov mig at Kamp mod det,
og bed om Hjælp dertil — lille Skat — jeg vilde saa
gerne at dit Sind maa blive saa rent, at din Parak-
-ter maa binde ind i ærlig Sandhed — at du
ikke skal blive blot en pjønklet lille Trinebrøder, men
at du maa faa den Lykke, at dybe alvorlige Tanker
maa danne Bunden; saa skal du blot le, naar
Gleden kommer, for saa har du Bunden i Gleden,
og saa er det dig der bærer Gleden, og ikke Gleden der
bærer dig

Naa — Jeg er mange, du har all sovet i
snart 3 Timer — Mor sidder ene i Aften —

Far rejste som sædvanlig ind i Morges, og nu er
Fru Michaelsen fra Hals, jo rejst — hun "løl"
eller gik Søndag Morgen efter at have hørt hvor
Mor var Lørdag Nat — da hun saa kom og
skulle møde Dag, sagde du meget bestemt —

Mor, jeg kan ikke fordrage Fru Mich mer
Morster Tommy har ellers boet her, men i Gaar

var var lille Bedstemor saa uheldig at falde i det glatte Føre og brækkede sin ene Arm, det blev en trist Dag af Afsin, og der vil gaa lang Tid før Bedstemor igen kan løfte sin "Lolsdraale" op til sig; naar vi spørger dig hvad du er, saa svarer du, "Bedstemors Lolsdraale - aa - Elsebarn - aa Skattepigge - aa Pastebinsdrikke. Og nu er du bleven saa stor at du passer paa mig - og i Aften, da Far og Mor laa og dulle sammen; og broede du sov - og Mor saa sagde til Far, "jig er virkelig saa ked af at Emmu nu ikke kan komme herhen, jig er saa ked af at ligge ene om Natten" - saa svarte vi din lille Stemme sig - "jamen Mor, du har da mig, saa er du da ikke ene - lille Lisbeth, jig var ganske roit over dig -

- lige en Ting endnu der lyder saa morsomt - naar du falder, og du da ikke slaar dig all for meget, saa ler du og siger meget overlegent "pyt med det - det er ikke noget at prale af" - ligeledes siger du "jig kan holde Balansam" - nej - nu ikke mere i Aften -

God Nat Pustling - det er godt du endnu ikke er større end jeg kan pakke dig ned i din lille Seng, og vide hvor jeg har dig.

Torsdag d. 18 Okt. 22.

Ja som sædvanlig er der gaaet alt for lang Tid før jeg igen
foar dages fat paa din Bog, Lisbeth, du er bleven be-kræft
Aar ældre, og er nu rigtig Mors store Pige; du har holdt
Fødselsdag, og Sommeren er gaaet - Sommeren - ja som
ingen Sommer har været, du glædede dig saadant til
at faa dine "fine" Sommerkjoler paa, og saa har det
været saa holdt at du næsten Sommeren igennem har
maattet have ilden Trøje paa over dine "fine" Kjoler.

Opro - Fødselsdag - jeg maa desværre
tilsaa' lille Linné, at du glimrede ikke paa din 3 aarige
Fødselsdag, du fik saa alt alt for mange Gaver - af Mormor
og Morster Emmy en sød hvid Hat, af Bedstefar 2 Par
(det har hans egne Pigebørn faaet hvert Aar) af Far
fik du et Par Sandaler, af Mor et Forklæde, af Tante
Klara fra Aalborg ogsaa et fint Forkl. og en Parasol
en "lito" af Morster Ada og en "do" af Agga, skulde
man da ikke tro at Loken saa rigtig skulde have
skinnet hele Sommeren, men kan hende det var led-
sindigt af mig at bytte de 2 af de 3 for en Paraply
saa du havde lidt til hvert Slags Vejr, -
Desværre blev der mest Brug for den Sorte.

Men du fik mere - ja saameget at Mor vel glemmer
af det, - en Aske med Chocolade fra Henning

en Blomsterkande fyldt med Dukkedejse af Faller D.
en sød lille Dukke af Frk. Möller, Lommebörklæder af
Dagmy fra Borbjerg, Lommel. ogsaa fra Tanle paa Havn.
skant nogle fine Former, Haarbaand af Faller Hennig
og fra Farmor - Farfar og Gerda to Lth. Haarbaand
- fik du saa mere - jo en lille Sølvring fra Kusinerne
i Randers - saa var der vist ikke mere -
men det var saamand ogsaa mere end nok til at gøre
dig ganske innelig, du havde haft Brug for mere end
10 Arme for at passe paa at ingen anden rørte alle
dine fine Sager - - vi var paa Linden om Efterm.
Dagmy - Clara, Morster A. og Hennemand var med, og
Morster A. og Mor gjorde sig oveniud haderlige Anstren-
gelser for at faa Hennemand og dig fittet, til stor
Fornøjelse for Prinddelens Børnbesætning, Foreskilling
dog ca 1/2 Time, men I to smaa Døjsere var lige inni-
-lige, og da Morster endelig dødtræt af skifteris at lokke
og frue dog Pladerne blev de ikke meget vellykkede,
og kl. 5 1/2 rejste vi os begge som var det en Aftale, og
dog hver var Pøde ved Haanden, og saa hjem og i Tøny
- det gik du glad med paa, det gaar nok ikke om andre
3 Aar, saa vil du kraftigere forstaa at havde at, det
er da min Fødselsdag."

Nu har du da lært at sige hvornaar det er din Fødselsd.

"det er Valdemarsdagen" og svarer Folk dig lidt uforstaaende
saa siger du, "mi skal Bladene først falde af Træerne
saa bliver det Vinter og saa kommer Sneen, men saa
kommer Solen og saa kommer Foraar og saa blir der Roser
og saa er'et jo min Fødselsdag."

I det hele taget saa er du en rigtig lille Skidre løkke
- din lille Mænd slaar aldrig stille fra Morgen ^{du slaar Jums} lidt
til de balle lukker sig vel i Tiden om Aftenen, og
du er saa virkelysten, og saa hurtig i dine Beregninger
saa jeg haaber du maa blive en lille rask og dygtig
Pige, men der er en Ting du ikke er, og det er lærvillig
hvad Lang angaar, Overgang Mor vil lære dig en
"Mollodi" som du siger, saa siger du "nej, nej, lad
være, jeg kan meget bedre, hør mi godt efter" og saa
synger du, i de høje og højeste Tønder, og du er selv
saare tilfreds - men jeg haaber det maa forandre sig.

I Sommer var du med Far og Mor
en lang Sommerferie, først 10 Dage i Villa "Nord"
saa en Dag i Skov, 3 Dage i Holstebro og 5 Dage
i Lemvig, du var med vel Hver og var oppe i det
store strandede Færskib, men det har du nok glemt,
du er jo kun en lille Pirk endnu, men du er Mor
Solsraale, du kan ja ogsaa mange lange Tanker
paa Flugt, og Tanken om dig og din Fremtid giver

Mor træfter til at tage fat med mere Mod, end hvis du
ingen lille „Lys pind“ havde haft.

Lille Lisbeth: Livet er ikke altid saa let, Sorgenne
kan komme i saa mange Skikkelser, og kan knive
og pine, men naar saa du, min kære lille Pige kommer
, og pludrer med din søde friske Stemme, og ler mens

Gjæne lyser, saa bliver Mors Tanker lettere og aldrig
ser lysere ud. Gud give du altid saa let kan
komme til Mor, og Gud give Mor Forstand og Lykke
til at opdrage dig til et dygtigt sandt og ærligt
Menneske, som sin vil det gode, og som altid vil
gøre Mor Hjerleglade.

„Gud give os Lykke og gode Raad
sin Maades Lys og Lysende.“

1923 d. 10 Jan. Aften.

Lille Lisbeth, saa er vi gaaet ind i et nyt Aar, og vi har
atfer fejret en Jul sammen med alle vore kære, Gud give
vi endnu i mange Aar maa beholde vor kære lille
Bedstefar og mor, den Jul vi skal sarme een af dem
vil blive saa trist, og ingen rigtig eller glad Jul.

Og du har faaet saa mange Julgaver, altfor
mange, men mest glad blev du for Mors Gave, en Dukk
= sang fra Mor, med dine Dukker i Støtøj, nyt Hoved
harde baade „Maren“ og „Bitte“ faaet, nej, ikke nyt

men det gamle sat paa, derimod fik Drikke Emmy nye
Hoved, da du saa Lengen sagde du med den blødeste
Stemme „aah - nej - hvor er de søde“ —

Jeg vil ikke renske op alt det andet du fik, for det var
allt alt for meget, og ikke lit at blive færdig med —

men der er et Par andre Smaaling som jeg vil skrive
inden jeg glemmer dem — det var en Aften, jeg sad og
kladede dig af, vaskede dig, og pludselig uden nogens
Anledning siger du „Mor, du ligner en lille Fugl“

„hvordan kan du dog komme med saadan noget Snak“
svarede jeg, „jo, for en lille Fugl er saa sød, Mor“

det var alle — men dit lille Ansigt, og den kærte
Skæde du sagde det paa har prentet det lille Optin
fart i min Erindring — det andet lille Træk er helt

fra din Sommerfugl i Holstebro — vi boede hos Tante
Fanny og du laa hos mig inde paa Pigerørelset, eller

skal vi kalde det Gæsteværelset; den første Morgen kom
Henri ind for at se lidt paa dig, og efter en kort Stund

blev F selvfølgelig Vremer — Henri tillod sig nemlig
at lægge sin Haand paa den Stel der stod ved rødt Lyg

— dit vilde skubbe hans Haand væk, han vilde have
sin Haand hvor han engang havde lagt den, og Stiden

var straks i fuld Gang — jeg begyndte at skifte Fuld
og sagde lit Plud til dig, paa du paa du ikke bliver

Uvener med Henri, for han er meget sværkere end du er"
- Dermed var Tagen endt, han kom ned og blev kladd
paa, og du kom i Tøjet deroppe - en halv Times Tid
efter kommer han igen, og F lo gid og rmaasmakkede
- ogsaa om Tolen, Henri sagde at "det er vores Skot"
og du sagde "jamen Hr Noes har laant os den" saa
saa der tilfældigvis en Dyne i en Krog, og et Gjellet
da F stod derhjemme begynde, ser jeg dig glædselig
sage et solidt Tag i Henri's Skulder og som en
Visk vakte ham om i Dynen - "men hvad i Al-
- verden, Lisbeth, er det dog du gør" - indbrød jeg
betrydende - men kunde nok, ikke bare mig for
at "le ved en Drar" kan Du saa se han er ikke
den stærkeste

Limpejige - skönt du er vist for stor at kalde
Limpej - men saa Lisbeths da - der er saa meget
der kommer i mine Tanker ved min daglige Færd
som jeg saa gerne vilde sige dig, men naar jeg saa
er ved Bogen er det slindorm glædel bort fra mig
og saa er jeg saa ked af det, for, du lille Lisbeth,
hvad der er af godt i mig, vilde jeg saa gerne dele
med dig, om du kunde bare noget godt af mig
selv kom jeg ikke faar Lov at følge dig saa mange
af Livets Aar som jeg gerne vilde; jeg har saa

lit slumme Hjerteanfald, og hver Gang banker jeg at ingen
ved jo Dag eller Time naar Gud Fader kalder, - i Dag mig
- i Morgen dig - maaske faar jeg Lov at blive hos dig. Lil
du bliver stor og klog, det ønsker jeg saa inderligt, men skubde
det gaa anderledes, saa min lille Pige maa du love mig
at lyde og elske din søde Far, han viser maaske ikke
sin Barlighed saa raabent som jeg, men derfor er den lige
stark, hans Natur er ikke saa meget med at vise det
der rører sig dybest, og skubde det engang ske, at du
kommer Lil at kvirke paa Fars Barlighed, saa skal
du mi vide, og sante gaa, at din Far er opdraget
lovt og frummet i streng Lydelighed, og uden nogen
Abdynk over haardt Arbejde eller en Smule ondt
her eller der - derfor kan Far indertiden være
haard - det maa du saa forstaa, det er ikke Mangel
paa Barlighed, men fordi han aldrig har set eller
faldt noget der har med "Fjalleri" at gøre -

Far er den flittigste Mand jeg har kendt, og
han glæder sig ved Arbejde, ligemeget hvad det er,
(andst end at hange Fejnsnor op!) og han synger ved
sit Arbejde næsten altid, og aldrig er han mere
glad end naar han kan komme hjem med et eller
andet der kan bygge i vor Hjem -

Nu i Jul gav han Mor en dejlig Bog reol, so flotte

Læser og saa deltes vi om et Brevbord, jeg skriver det
fordi jeg synes det er morsomt for dig at vide at dit
Hjems er samlet sammen lidt efter lidt, og hvornaar det
er bleven en Del af Familien om dig.

Saa har Far selvfølgelig ogsaa et og andet som
ikke er saa rart som de lyse Vider, men det skal vi jo
prøve og „elske“ godt; Kim med det gode, lille Lisbeth,
kan du finde ind til Fars Hjerte, husk altid det lille
Barn - du har arvet Trods af din Mor, ja Far din
har ogsaa en lille Gren deraf, men husk, lille du, at
vil du bruge haardt da vil du overfor Far allid
blive den lille, men vil du gaa de gode Veje, bøj dit
Lind i Bærlighed, saa vil du finde en raaben Favn;

- Det lille Salmevers som er det sidste Vers i
Bedstemors Yndlings-salme er saa sandt saa sandt,
og jo oftere man siger eller synger det, desmere føler
man Sandheden deri - Bærlighed fra Gud er det
store Bud, er det eneste jeg ved, bliv i Bærlighed, og
du har Guds Fred, thi Gud selv er Bærlighed

12 Marts 23.

Lille Lisbeth - Jeg har læst et Par Vers som jeg vil fastholde her
- - - - - hør - og læs med Eftertanke

"Det er ikke altid ved stærke Ord, du skal sæe din Sød. - Den Haand
der slægg over Haaret blidd, var ofte den bedste, kærligste Tröst, der lægede
Vinden i saaret Bryst, naar Gjæt græd

Det er ikke altid med mæglige Bøn, du skal styrke Trods, og slaa Triste
i Tris. - Den blev ofte højet saa dybt i Sind, som saa Mildhed lyste i
Hjertet ind

et lil - F, der er unge og stærke, og føler hvor Stræffeme
gro - bring Glæden ind til de syge, og rejv Vilien hvor Abismodel vor,
- Aah, det er en forunderlig Lykke, at føle sig stærk for ti
og det er saa vemodigt at maatte se Glæden gaa Døren forbi.

Og saa - lille Lisbeth det treidie og sidste - med Overskrift
"Hjerter Blomster" "Den fagreste er Kærlighed, og Mild
- hed er dens Frø, den sættes Friigt for Ewighed som aldrig
vil uddø". - Den næste er Sagtnodighed, med Taalmod
i sin Favn. - Den treidie er saa fin og sød, den ejer Fredens
Navn - Den fjerde maa i Stillehed gro, dog inderfuld og
skøn, det er din stærke Barmetro, med Hjertets dybe Døn. =

Det er Mors inderlige Gnske min lille Skat, at du maa
engang lære at frydes ved at læse noget godt, og - min
egen lille Lisbeth, Gnd give at du maa faa Minder om

Kristentro og bøn, fra din Barndom som jeg har det -
hvor mindes jeg mange mange Gange jeg som lille har foldet
mine Hænder og bedt for min kære Mor, som laa i Værelset ved
Siden af, i store Smerten, hvor lydeligt jeg mindes den Fred
jeg pludselig kunde faa, jeg fælle Guds Nærhed, og fælle min
Bøn var hørt - da var jeg ikke ret gammel, senere
engang da Astrid var syg, jeg var vel da mellem 14-15
Aar, oplevede jeg ogsaa saa stærkt, at Gud var hos mig -
jeg var gaaet ind i Lovværelset, knalste ved en Flod, og
bad i stor Forvirrelse om vi dog maatte beholde vore
kære Oda, ja hvor jeg liggede - men jeg fælle ingen
Glad eller Fred ved min Bøn, og inderst vidste jeg saa
godt hvorfor - jeg kunde jo ikke sige "din Vilje ske", for
jeg troede det var Guds Vilje at hun skulde dø -
- hvor jeg stred - men ogsaa da hjalp Gud mig,
- uden forind bandt bad jeg Fadervor, standsede et
Øjeblik foran "ske din Vilje" men saa underligt stærkt
kom Freden dalende over mig, trygt kunde jeg bede
færdigt - og trygt og glad kunde jeg rejse mig og gaa
med Far op til Epedemihøuset, sikker paa at min kære
lille Løster var i Guds Værelset -

saadan - Lisbeth - kan en Barndom
blive til Velsignelse,
bit og ofte har jeg ogsaa vel din lille Læng naar jeg

han bedt for dig, følt at du og jeg var ikke ene - og lille
Barn, - hver Gang det er sket, er min Lykke bleven større,
for alt er jo for intet at regne naar vi har Gud Fader med os
og ved at han vil lede os, Vej naar vi selv vil, og jeg synes
alltid at jeg kan baje mig ind under hans Vilje -
det der altid er længest, er Tanken om at miste hinanden
- allerstungest om jeg maa gaa lidligt fra dig, men selv
om det kan være langt at tænke, saa er det dog min
inderligste Forvisning, at alt er godt som Gud lader ske
med os, og at han vil være Far for dem der længes til
Hjælp - lille Lisbeth - slip aldrig Gud - du er
givet til ham i Daaben, du maa selv holde fast -
- Du siger saa sødt naar der er Tale om
"Død" - "Mor, vi to vil dø sammen" siger det saa
let og glad - blot du aldrig skulde føle Dødens
Gn - men den kan Mor ikke lide dig for, det kan
kun Jesus Kristus, som engang er død ogsaa for dig
- ved ham bage dig ved Haand, saa mister Døden sin
Rædsel - saa gaar du ikke ene, og saa er det jo kun
at han fører dig ind til sit Lys og sin Herlighed
- lukker Døren af for Mørket og op til Lyset -
lille Barn, hvordan kan vi flygte - Gud
hjælpe dig - Far og mig til at mødes der i den store
Ewighed

September 3 - 23 - Mandag Aften.

Lille Pungpi, jeg er bange at Bogen her alligevel ikke rigtig bliver som jeg tænkte den skulde være, det var min Mening at den skulde give dig et klart Billede af din Gamdam, men dertil skrives jeg for sjældent, alle de smaa Taak som netop er det vægligste, glemmes, og det der skal skrives om for saa lang Tid, med saa faa Ord, kan vist ikke blive saa stærkt et Billede som jeg ønskede at give dig.

Det er nu $\frac{1}{2}$ Aar siden jeg sidst skrev, og i den Tid har du været saare langt omkring - Pineslørdag rejste vi tre til Randers hvor vi var i 8 Dage, du og din lille Rivins Astrid, havde meget daarlige sammen, hun var saa rap og hurtig, men - du var meget uvillig overfor hende, jeg synes du var 10 Gange værre end her hjemme, og jeg var paa V. b. med dig ikke saa faa Gange - lille Pind, du fik virkelig saa mange Smak de 8 Dage, (det foregik altid paa V. b.) og jeg var lykkelig den Dag vi rejste derfra - til Holst -

d. 11 Maj 24 Lørdag Middag

Ervorden skal det gaa med din Pø, Pungpi, naar du er i Maj 24, ikke har naaet at fortælle dig om din Sommerferie i 1923, men nu maa jeg skynde mig i den Time jeg har:

- Vi naaede allsaa til Holst, For kom og hørte os i

Bønderes Fredes Tid, og hordas Føin. afrygte vi, Ager og
hundredes Åker hordede os, og du fandt dig straks hjemme der,
var som var og men at have med, og jeg synes jeg var
kommet i en nu og bedre Verden — Og der i Høho
var ogsaa det kvæde Hjerte kunne begære - en sød Pige
- Edith Lehöder - forærede dig en Dikke, og laante dig
en Dikkerog, - men bedre var Hønden Abusse, og Høsten
Møisse, men aller allerbedst var Niels Kristian - det var
Staldtorpagteren, han led mig Jens Christian, men du kaldte
ham stundhaftig „Niels Kristian“ med Tryk paa i - det
blev altsaa dit første Partighed, lille Tilt, og dit Børne-
hjerte saa vist rigtig nok, for han var god og rar mod
dig, og bog sig meget af dig, du gik røde hos ham paa
Lageret og Løkke i Padhusene, han kørte dig i den lille
Trillerog han bringte til de store Løkke Mel, og naar
han kørte til Høvren eller Bønen var du med ham,
- at du fandt det herligt, forstod jeg, men jeg var
lit angstelig naar eders Fure trak lidt sid — —

- lille Lisbeth, jeg husker dig saa tydeligt den første
Gang du var nede at se „stor Møisse“ Høsten altsaa
- da den kom ind op Stalden var den saa mægtig
stor, at den rykkede baglens langt tilbage, Skridt
for Skridt - du havde plaget for at komme op
og ride, men dine Øjne saa reedelselagen paa det

store Dyr, og da din Far saa sagde til dig om du saa vilde
gaa og ride, og du skræklagen rystede paa Hovedet, fik du
Forsked paa, at enten seer du nu ride mi, eller ogsaa vilde Far
ikke høre et Ord mere om Abusse og om at ride -
ja Klumpi, det var morsomt at se dit lille Ansigt, hvor
Rystelse til at forvare og Skrækken, kæmpede, - men him et
Gjiblid - saa knet du Abindin sammen, og saa alvorlig
sagde du "jig vil ride mi" - Far loflede dig op, og da
du var kommen en halv Gang rimelt i den magtige Gaard
straaledede du som en lille Sol, og fra den Dag var du oppe
og ride hver Dag, dels paa Abusse, dels paa de fremmede
Heste der kom i Gaarden. I Skole var vi fra fra Onsdag
Midtdag til Torsdag Morgenen, du gred saemand dine
modlige Faarer og vilde godt have ladet Abos rejse,
naar du maatte have bleven hos Nils Kristjan, det sagde
du da. Det er sandt, jeg glemmer rent at fortælle
at om Lørdagen var vi om Aftenen inde i Skoleaventionen.
- du var selvfølgelig med, og da Far bestille en Bage til
dig, sagde du, "lad - jeg vil hellere have en Løderromd,"
du skaaledede og hilste af, som var du restaurationsrant,
og du tilbød dig at sige "der mangler en Herre" (vi var jo
to Par - Hr og Fru Holme, og Far - Abos.) Helga og hendes
Aband synes du var "betydelig skrap" - da vi kom ind
og skulde til at gaa hjem, sagde du, "Far skal vi ikke

en Bil?" — — — Lisbeth, du var en lille sjov een —
— — — saa kom vi til Baller, Fruen Klara henvendte os
og sat sig ned — vi drejede ind paa Granhøj, og det var
saa dejligt at gøre Iphold der først, vi spiste os middags der,
og kørte saa hjem paa Panteløbs — en dejlig lille Gaard,
hvor vi var i 12 Dage — der var ogsaa saa mange Dyr
der havde din varmesle Interesse, særlig tre smaa
Tulinger der var saa søde, selv om de bæde brædede
og spyllede; Svend Lomborg kaldte dig allie Lizzie —
han var jo ogsaa dengang lige kommet hjem fra Ameri-
ka, og han og Asger skidrede meget sammen med dig,
fænsten blev du saa mærkkelig genert over for Asger,
du vilde paa engang luerken se ham eller tale med ham
saa jeg maatte til at luge fat paa dig for at faa de
Griller af Hovedet paa dig. Vi fejrede Hr Lomborgs
Fødselsdag inden vi rejste hjem — der var stort Felskab
og du fortælle dine forskellige Tilhørere, at Fruen
Klara havde en "Bad", som bar sine Unger op paa Loftet
i "Hæbel" du vakte selvfølgelig Latteren med dine
komiske Bemærkninger — — — Der var ogsaa mens vi
var der Gæster fra Tyskland, de var der i der i deres
egen Bil, og om Lørdagen skulde vi alle, i to Biler
køre til Lyngby Frak, du kunde ikke være i Bilen
hvor. Men saa, og jeg var bange vi skulde faa Vront

med dig, men du sagde ikke et Ord, og sad saa stille og
gammeltommelig og hørte efter - inden vi kom hjem,
blev det os Rigmær, vi blev aldeles pjaskrevade; den
Bil hvori jeg kørte kom først hjem, og da Bilen du var
med indelig løffede op for Døren, og vi kom ind, og i
forskellige Udtræk beklagede os og iver at vi var saa
naade hørte vi pludselig din lille Stemme sige meget
alvorlig og beskend - "det var en dejlig Tur, det
synes vi mi" og det kom saa sjovt at vi alle kom
til at le, og det blev senere Slagord "det synes vi mi"
- om det sda var Hr Büch fra Hamborg, saa genlød
han det længe efter i Breve til Lomborgs.

Vi rejste hjem sammen med Far din, han kom og
hentede os (helt fra Tyskland) og vi fejrede saa
din 4^{aar} Fødsd. hvad du fik husker jeg ikke mi, men
at du som sædvanlig fik for meget ved dig.

Senere paa Sommer var vi i Vissing Skole, og i Lys-
gaard, det var nemlig den Gang en Varmebølge gik
over Landet (det varmer vi overhovedet har haft det)
og du var saa sød i et lille rødt Børnforklæde, og
mærker inden noget andet paa. Samme Sommer var
du forresten ogsaa med mig i Veerslev paa Hallund-
borg (vi sejlede fra Aarhus til Hall.) og nogle Dage
senere mødtes vi med Far i Kbh en Lørdag Aften

Morsker Emmy var ude at hente os, og da vi kom af
den til trængsel fyldte Venlehal, saa du dig meget
omkring og sagde at du synes mest det
egnede en Kirke - da vi endelig kom fik Ppi paa
Morsker Emmy, listede du dig bagfra hen til hende
og rystede hende i Jakellen, og hun blev saa
red at se dig, og du ved hende, at hun skulle sig
paa Hing foran dig og du lagde Armen om hendes
Hals, medens i skiofleris sagde - "hvor er du sød-
- "hvor har jeg længes efter dig" o. s. v. Folk stod
rundt om jer og lo af og til jer, for Frar saa
mand lige søde.

Men hvor var du forelsket i Tbh, vi var der kvin-
den Loidag Aften og Søndag, men du brugte rigtig-
nok Gjenerne, og da vi om Form. kørte forbi
Tivoli i Sporvogn, forballe Far dig at det var
Tivoli - men sandten om du ikke da vi igen
passerede Lødet henvad, Aften indbrød, du er
vi ved "Tivoli" - Vi var hos Fri Jakobsen
og spiste til Middag, saa dog vi sammen med
Wollings i Zoologisk Have, og du var morsom
at se og høre paa, desværre blev det stærkt Regn-
vejs saa vi maatte gaa tidligt derfra, ind til
Industri kafeen hvor vi fik dejlig Aftensmad

- Ullenen tiltragle vi i "Tivoli", i et modbydeligt
Føle, prøvede vi all hvad der var Ljor ved, om det
saa var Bjergbanen (Rüschebanen) var vi paa en
da vi havde faaet første Turs, spurgte Hr. U. om vi
ikke skulde have en til - jeg skulde ellers ikke have
flere Turs, men dig lille "Hork" - ja Tak - du var
parat til en Omgang til - du har nu ogsaa
allid været med for den værste.

Sidste Del af Aflinen bestille du ikke andet
end plage Far for at blive der til Tirsdag -
da du kom hjem (bestille du ikke andet end)
var du saa bled at du faldt i Lørn for jeg
harde dig helt af Tøjet. Vi rejste saa hjem
Mandag Morgenen, og du grad saamand saa
snart du vaagnede over at du skulde afsted.

Foreslen var det morsomt den første
Morgen, du vaagnede ved at Raachuis ihvæl
spillede og slog 8 - du saa paa med store
vaagne Gjine - misestille indtil det sidste
Slag havde lydt, saa sagde du ganske sagte
"Hvor det var hønt - hvad var det?" -

Julen 23 fejrede vi som vi plejer, Juleaften hos
Bedsteforældrene, og hos Onkles A. den ene af

Tilbage. Den anden her, du fik blandt saa meget
andet mit gamle Lykkehus, som Far og jeg havde
lavet paa i Skand til dig. Det Efteraar og folgen-
de Foraar havde Mor saa daarlige Gjine, Lige,
der sadde sig til mig. Iuehindetandelse, og i 7
Uger maatte jeg gaa med ganske tilvindne Gjine,
det var en sver Tid; du var nu altid saa soeb og
god mod Mor - og jeg var vist til rigtig irri-
= bel og grim, det dog saa haardt paa Mors ster-
= over at gaa i det bestandige Mørke.

— — Nu da vi skriver den 9 Jan. 25
har jeg aller gennem Eftaaret lidt meget i Gjine
- ja hele Sommeren har de ikke været gode,
vi har kun været lidt ude at rejse med dig i
Sommer - skønt - nej - jeg glemmer at vi lid-
= lige paa Sommeren var i Lemvig og Lynggaard,
du og jeg med Mors Emmy, i Lemvig havde
du saadan glædet dig til de smaa Balle, men
saa kom der en Herre an. Frue samtidig, kende
og ridsencerte kunde ikke bære at se en Balle,
saa det blev der ikke meget ved for dit Violdom-
= mende. I Sept var vi en lille smule kort Visit
i Aalborg, vi rejste efter Pæulholm, og kom til
Bakkeby, du morede dig veldigt med Polly

og siden har du leget „Polly“ med min Haand om
Morgenen medens du sad hos mig; du har en
meget levende Fantasi, du vil lege den ganske
Dag, enten med Mor eller Agnes - naar Far er
Gjemme er han nu den allerbedste at lege med,
han gaar rigtig ind paa alle dine Fideer, og snart
er han den „store Tiger“ du den „lille Tiger“ eller
F er Kalle, eller han er Lille Bror, du Mor,
F er næsten lige morsomme at høre paa.
Jeg skal vel lige nævne din 5 aars Fødsd.

du fik mellem saa meget andet en meget
stor Dækkerogn, som du saa brændende havde
ønsket dig, det var din Fødsd. en Søndag, og
du havde dine smaa Kusines og Fætre og et Par
andre smaa inde til Chocolate, og bagefter var
vi paa Lunden med jer, og F kumlende jer af
Hjertenslyst - om Aftenen var du taal til din
Leng, vi gik til dig hos Bedstefar og Mor, og saa gik
vi til Bygholm og havde en dejlig Aften.

Far og Mor var i Sept med til en dejlig Solbrudsfest
hos Peter og Linné, og i Okt. var vi med til Gerdas
Konfirmation (i Banders) den er Jule allsaar alle
overskaet, og gaet som den plejer, du fik saa
mange pene Ting, af Far Laksen, af Mor / Mor

habet Tøj - 1 Pjajamas, og 1 Par sorte Sko - af
Tante i Billedbog - Heiber St. Fökkenbøj til Dukkelns -
Helge - Lærantenne - Agnes - en komisk Flon der kan
spille og køre rundt samtidig - og sidst og bedst en
valdtid stor yndig Baby Dukke - som du blev ganske
maaltøs ved at se - den fik du af Bedstef. Mrs
- Møster E - Møster A og Jernal - du kalder den
Grelke - har kun lov at have den om Søndagen,
men jeg tror du glæder dig der mere, du kan ligge
om Morgenen og alle Dage til du må ha den igen
og saa ligger du og siger - " lille Grelke jeg elsker
dig og jeg længes saadan efter dig - saameget "
og dit lille saget er du en lille god Mors
for dine Dukker - det er helt rørende, som du elsker
dem - den Aften før vi skulde rejse til Aalborg, sad
jeg og var ved at sy et Par Ting paa noget af dit Tøj,
og kunde ikke forsaa, at du pludselig blev saa stille henne
ved dine Dukker - og da jeg skulde til at se, sad du
og græd med os af Dukkerne i Favn, da jeg spurgte
- " h, hvorfor du græd, svarede du lunkende, " ja,
for hvem skal nu passe dem og elske dem, naar de
skal saa ganske alene herude " jeg fik det saa
ordnet saaledes at alle Dukkerne maatte staa oppe
hos Bedstemor, og du slatte afsted med dem

i dens Læse og Kasser, og med Dukkerygen, og dog
Løftet af Bedstemor, at de skulde ikke komme til
at ligge alene. Saa var det først dit Ansigt klædt
op. Det ja lille disblett. Mor og Far glædes over at
det der er godt i dig, og prøver at jage Unoderne væk
- dem er der jo desværre gerne nok af, du er vel
brudt Hærlighed angaar, ombrent som andre Børn
- Bedstefar og Mor - med Abster E. i Spidsen,
paastaar jo hin, at du er "en dejlig lille Pige, der er
nem at komme afsted med" sidste kan jeg jo nu
ikke saa ganske holde med i - du er blandt andet
forjærdelig kalen, du kan ikke lægge dig til at sove
inden Døren skal staa aabne til Værelset hvor vi er,
- du vil helst sidde hos een eller anden (paa Skødet
altsaa, og du er 5 1/2 Aar) saa er du tilmed meget
repmindtel, din Far kalder det næsvis - næbbet -
- jeg spørger ham lige nu om han kan linske et
eller andet af dine "Bandrigheder" — —

"Næsvisheder" svarer Far, men i det samme
smiler han det lille glade stolte Smil, der siger
mig, at han trods alt, hellere end nogensinde vil
høre en lille Næbbethed, end se dig sidde som
et lille forsigtig Abc - bce - der ikke turde gøre
noget, for det maa man sige, længe for dit Skind

es du ikke — naar Far og du leger, gaar du paa med
Dødsforagt, du bar ved tiden nogen Blødsødenhed, du
faar ogsaa inderliden en mindre blid Omgang, men
du gir igen af et godt Hjerte. For at nævne ogsaa een
af dine mindre gode Lieder, saa er du ingen sød Pige
mod Agnes, du bruger den mest skræppe og komman-
-derende Tone overfor hende, inderliden kan der være
et eller andet i det du siger, men det er Toner og
Stemmen der er saa grim — du faar mange Skænd
derfor, ogsaa et Par Sengelure har du maattet
døje, og et Par Omgange indenfor Benklæderne
— allsammen for din stormeeglige Maade at
tale til A. paa — A. er endda saa sød og god
mod dig altid.

Dine Næbbeluder skal du nu ikke ene bare
Skylden for, Far din, bruger selv som oftest (naar
Hummøret da ikke er langt nede) en „spøgefild“
Stemme at svare paa som for. Ex. jeg siger „Vil
du hilske det forvald“ „Ja jeg har“ samme Svar
har du læret et Par Gange, du forstaar endnu ikke
at du ikke kan sige det samme som Far;

— Din Far mindes mig om at jeg skal
hilske at skrive hvor godt du er til at hemmelig holde
hvad du ikke må sige, lang lang Tid for Jule

forstod du Far at du jo kunde give Mor nogle Billeder
som jeg saadom havde ønsket, til saa mange Fotogra-
-fir vi havde liggende — Far sagde ja og bestilte dem,
da de kom, så du dem, og ikke een eneste Gang har
du robet eet Ord derom, du vidste ogsaa at Far har-
-de købt de smukke lyse Sengenforlignere til mig, og at
Bedstemor havde købt Skos til os — men du bibettede
^{mig} alt andet muligt ind, end det rigtige, det var mi-
held godt gjort af dig lille Humpfi — du glædede
dig saadom til Jul at du den sidste lange Tid
for Jul ikke kunde sove for langt ind paa
Aftenen.

Du er jo snart en stor Pige mi, du bruger 26-27
i Fodløj, og er desværre allerede begyndt at skifte
Fem Tænder, de to nedreste foran er falden ind,
og snart gaar vel de overste ogsaa — du har
allerede lidt en Del af Tandpine, og Dagen for
Juleaften fik du den første Tand Brækken ind
hos Tandlæge, Far og Bedstemor var med, Mor
havde daarlige Gjere, vilde ogsaa helst være fri,
- F var to Steder hvor F ikke drap Tandl. endelig
var Rasmussen hjemme, og han tog den lige i
med et Srip, du sagde hverken av eller andet
og da jeg spurgte om du ikke fik Tid at sige

"ar" sagde du "nej Tak, jeg vilde slem ikke sige ar
saa vilde han vel sagtens have grint af mig, for jeg
kunde saamænd sagtens have faaet Tid du -

Du kommer saa lidt med nogle sjove Bemærk-
ninger - forleden Aften da jeg sad og bad Aften-
bøn med dig og var færdig, men lukkede Gjærene og
bad en lille Bøn for mig selv ^{spurgte du} "meget forbauset, "sove
du hvor" "nej lille Tit, jeg har kun lidt Tid Fader" "jamen
du siger jo ikke noget med Abinden" "nej, det behøves
heller ikke, for Vor Herre kan godt høre mig alligevel,"
- du laa selv lidt - "aah mi forstaar jeg det,
det gaar fra Abinden gennem Hjerlet ned i Abowen
og saa ind gennem Ryggen" Jeg antager det var
fordi jeg sad med Ryggen mod Vinduet at du
fandt den Løsning rigtig. En anden Aften,
ogsaa da jeg havde læst Aftensbøn sagde du,
"hvor jeg kun mi ikke baade tænke og bede paa
engang" "Hvorefter kommer du paa det, lille
"Veh" "Jo, for du siger allievel jeg skal
tænke paa det jeg beder om, men naar jeg beder
kan jeg ikke tænke, og naar jeg tænker kan jeg
ikke bede."

I det hele taget synes jeg at det Følelsesliv i den
Retning ikke er meget raagent, jeg haaber s. s.

inderligt lille Barn, at du maa altid kunde gaa til Gud
med dine Sorgen og Glæder, lige saa let som jeg kunde
da jeg var Barn; lille Skat, du vil nok erfare at du
lettet finder Gud naar han kan hjælpe dig, eller lad mig
sige det paa en rettere Maade, at du lettest ønsker
paa at bede naar du traenger til hans Hjælp, men
lille Skat, væn dig til ogsaa at takke for Glæden, alt
hvad der er skönt og godt kommer fra Gud Fader, og
hvis vi selv vil, saa mærker vi at han er noget andet
og mere end Gud, han er din og min Far, som vi kan
gaa til med al vor Synd og Nød, han skal nok
hjælpe os.

Saadanne smaa Skørrelser som du danner sig jo
egne Bemæringer om hvad de hører og selv lærer, og
din Forestilling om Julen og ^{især} Juleglæde var ret
bagvendt og komisk - de sidste tre Uger før Jul
overde du Dig hver Aften, inden vi soved, paa
Julesalmer, stundom sang Far - somlidt jeg, med,
og var der noget du ikke forstod, spurgte du -
- en Aften sang vi "Julen har bragt velsignet Bred"
og i sidste Vers staar "du Juleglæden os bringer"
- da vi var færdig siger du - ganske fornærmet
- "Jule - Jule (du havde opfattet det som ljule)
" Er han ljule, saa kunde det lige passere han

ogsaa var skeløjet saa vordte da baade Gjine og Taer
sammen "Jij" Ja, det var en ret haarrende Opfat-
-telse af Juleglæde - -

Lige saa dan sagde du lige saa dan en Dag der
var Tale om at være lyk, "jig sagde saa at jeg vilde
"ønske jeg ikke var saa lyk?" "aah Mor, du er slet
ikke saa lyk, hvis bare du kunde komme af med
noget af dit Brylsvær, saa var du slet ikke lyk"
- antageligt tror du at Flaskesvær og Bryl-
-svær er et og det samme, hvilket vel kommer af
at du har hørt jeg har sagt at jeg var "Brylsvær."

Naa, mi tror jeg ikke jeg har mere at
skrive om, mi synes jeg ogsaa jeg har begyndt det
nye Aar godt, og faaet skrevet saa meget, mi skal
jig prøve at være flittigere end hidtil, saa Bogen
skal blive som jeg haardt, takke mig, saa den kan
give dig et klart Billede af dig selv, og Hjemmet
- mi - du er 5 1/2 Aar, er du aln. høj - mørk
blond, med Haaret flettet, og sat op i to smaa Frika-
-deller, dine Gjine er saa røde, store-klare-blee - din
Nase er desværre ikke skön - for lille er den stadig
og ikke ganske fri Glotitelde Formen, du vel opadstreb-
-de - din Abund er saa rød, og saa rød saa rød,
mere end een har spurgte mig om jeg da virkelig

bringe Læbeskift til dig (din liden moderne eller ved ikke
engang hvordan en Læbeskift ser ud - endstige bruge Færre
Pindes og Smitke, det kan lettere bruges for meget
end for lidt) - dine Tænder er runde og en lille
rund fast Hage har du - du kan være rigtig
sød naar du har lidt Tviløs i Tænderne, i Almin-
delighed er du for Blig, men du kommer ogsaa
kortlig lidt ud. Du er saa let i dine Bevægelser
og vi kan du danse, det har Abosler Tommy lært
dig, det ser saa morsomt ud med de lille Ben,
- vi bærer saa smaa om at du skal i Skole
efter næste Sommerferie, men det holder du ikke
saa meget af at tænke paa; jeg tror vi du
kunne have godt af det, der bliver ball for meget
med dig, og bales alt for meget med dig, Bedstefar
kan vi slet ikke taale der bliver ball haardt til
dig, "du er vores egen sødeste Pige" siger han
allid, - - kan han saa læse han dig altid med
naar han gaar ud, og naar I går og jeg formaner dig
til at være en sød Pige mod Bedstefar - saa trykker
Bedstefar sin Piges Haand og siger, "Tint er altid sød
mod Bedstefar, vi er saa gode Venner!" Ja lille Tint,
endnu ved du slet ikke hvor meget du har at takke
for - du min kære lille Solstråle -

d. 2 Februar 1935

Jeg vil lige fortælle dig hist og her, at det i dagene er for far
og mor som havde fået dig påany, og du får saa
mange kys og farlige saa du bliver overkomme
det. Du var nemlig inde i byen i fredags med Agnes,
og i Kaldesindlet gik du fra Agnes - eller maaske Agnes
fra dig, og da du held efter selv lot over Gaden, saa
du mig løb for, og lot udel lige foran en Bil, og det
var et helt Under du ikke selv løb over, sagde Agnes
- Folk skreg og raable, og du selv forstod godt hvor
nær det var vel at gaa galt, du sagde, selv bagefter
at du ikke mærke dine Fingers blev ligesom F -
jeg antag at Angsten har gjort dig bleg - vi maa takke
Gud at du ikke faldt, men brugte dine Ben saa vel
at du lige naede forbi Bilen - ellers havde jeg maaske
aldrig faaet dig levende at se mere, netop den
Dag havde du glemt at kysse mor og sige Farvel, og jeg
fik ikke røkket til dig, noget som meget sjældent sker -
og det var som allerede jeg noget andet, jeg sad og ventede
naar F skulde komme hjem; da F kom gik jeg ud og
lukkede op, og straks du saa mig gav du dig saadan
til at hulkgræde, og idet du hulkede frem at du nær
var bleven kørt over, klamrede du dig ind til mig
saa man ikke kunne komme mig nær mere, Agnes

var ogsaa ganske vellystet af Skrekken, hvis sulte sig
med, ganske mal, hvis holder jo saa meget af dig, hvis
du saa lit er en rigtig lille snold mod hende

Da Far din kom hjem med Kaldogeb og jeg forstod
- le ham hvor nær vi havde været ved at miste dig, blev
han meget alvorlig, du kan tro lille Lisbeth at Mor kunde
se paa Far hvor Lange han blev, han blev ved at sige,
"hvor det sig var forferdeligt om hun var bleven købt over"
- du er jo lige saa vel Fars som Mors Skat.

Hvis jeg har Perimen i Gang vil jeg lige
sætte en ... Chene vi to havde foretaget - du havde
sald mindre pant om Agnes, noget der ikke saa sjældent
gaar paa, og jeg tog mig saa for at tale alvorligt med
dig, tog dig lidt fast i begge dine Arme, og da du saa
hørte Tonen blev lidt stuvet, gjorde du et lille nærvir
Kast med Hovedet og kom med en lille Bemærkning
(jeg ønsker ikke bestemt hvordan den lød) men jeg blev
i hvert Fald vred og gav dig en lille "Profugen" -
men saa blev du baade vred og forvirret, og saa sagde
du med det mest komiske Ansigt "hvorfor kunde du
saa ikke lige saa godt begynde med det værste først,
i Stedet for at slaa tilsidst" - derovre kunde jeg ikke
lade være at le af dig, lille Skat, din Logik, at det
værste skulde komme først, var jo i og for sig baade

naturlig og rigtig — da jeg fortælle din Far det
saa han sig ogsaa meget derover, og sagde at han
kunde saa godt forstaa at du ikke holdt af den Slags
Overraskelser.

Fordiden Aborgen var du ogsaa lige ved at sælle mig
i Forlegentid men et Spørgsmaal — du ligede som
sædvanlig "Gally" pludselig siger du "Abor, hvordan
kommer de smaa Hvalpe, — jeg laa et Gjeblik
slum, jeg syntes ikke saa godt jeg kunde give
Storken Skylden for smaa Hvalpe ogsaa, men
i det samme hjalp du mig selv ind af Tænderne
med at sige — "lægger de Ag - Hinderne - Abor"
— "nee - a - lille Jut - " — "naa, ligger de
der bare om Aborgen naar Hinderen raagner"?

— Det er ikke altid nemt at svare sig.
d. 4 Juni 25

lille Linnpi, jeg syntes lige jeg maatte skrive lidt til
dig, det er snart lange siden, jeg tænkte paa Fordiden
Dag at det var saa mange smaa morsomme Træk
jeg maatte huske, men nu da jeg skal skrive op, er
de ræk — maaske kan de komme igen senere.
Forresten er jeg lidt ked af dig i Tiden, du bliver
for hver Tid mere og mere nabbel, kan svare saa
grimt, og skal oftest have mere end eet Bred —

- saa bliver du sat ind i Lovoverrelset, og saa kommer du som Regel en lille Smule efter og beder om Forladelse og lover saa sikkert at „i Morgens vil jeg være saa rar“ - Du faar sjældent Smak i Halsen din, (ja du har da nu faaet en rigtig „Endepibel“ siden sidst jeg skrev) du er saa hurtigt til at vende og dreje dig, og til at smide dig ned, at jeg him meget daarlige kan faa fat paa dig - Du er heller ikke flink til at sidde paa ved. Borsted, for ikke at sige rent ind, at du trods Skand og Paalid mange Gange opfører dig, som var du en meget lille Pige paa 2-3 Aar - ikke just med Triseri, men du sidder snart paa Tæne, og snart klemmer paa Haanden af Stolen, saa snakker du løs, og Resultatet er at du aldrig er færdig sammen med vi andre. - Og det er ikke forstaaende det mangler paa, du fatter hurtigt nok, som nu i Dag, du havde siddet og plagede for at faa noget mere Robarberkompost, men faaet nej - idet Agnes sagde Trikken for at sætte den ind, siger jeg, „du kan gaa med Agnes ind i Køkkenet, saa maa du slikke Speen af derinde“ jeg havde daarlige sagt det, for du som et Lyn satte Haanden over paa Speen, og gav den et ordentlig Tryk. enten helt ned til Bunden af Syltesøj's Trikken“ for „saa er der mere at

slikke" erklærede du roligt. Det er allsaa ikke Mangel
paa Fallerne der gør at du skal rettes saa ofte, jeg maa
til at sige haardere paa dig, lille Barest, for nödigst
af alt vilde jeg se og höre dig mindel og nærvir som jeg
höide en stor Pige for mytlig overfor sin Abor - - -
men man du ikke nok vil blive Abors gode Pige
naar Abor nu grundig vogter paa alt Ukriidlet og
giller og liger, mon saa ikke dishelt at du selv i
Brinden er god, saa Abor engang maa blive hell
lykkelig ved dig.

Du har været saa nogenlunde rask siden jeg skrev
sidst, ja du havde en lille Omgang Influenza sidst
i April eller først i Maj, da tog vi, brods Advarstler
fra højere Steder, Halsstrups paa, og saa gik den
til Spaadom om Forkölelse og Sygdom i Opfyldelse
- det var medens Tante Clara var her, du havde
ellers lovet hende saa bestemt at rejse med hende
hjem, og skönt vi jo saa nemt kunde se paa dig
at det knet, naar vi talte om hvor du skulde
ligge om Natten, saa holdt du dog stanc'haftig
dit Häfte og var ikke til at rökke. Det var forresten
medens du laa i Sengen at du kom med en morsom
Fjeltagelse - du havde hört en Dag at Lagen fortalte
om forfængelige Brinder der paa Veros Tid tog

Terpentin for at Vinen skulde duftes som Roser, du havde en Tid haft Abovesmerles, og jeg havde tall med Lægen om vi ikke skulde prøve en Ernekis, hvilket han ikke vilde tillade, for jeg var aldeles sikker paa at der var Orm — saa om Aftenen siger du glædelig "hvorfors vilde Dr. ikke lade mig faa Ernekis?"

"Nej, for det er saadant ubehagelig Lur; det smager saa grimt" "Saa det, er der Terpentin i?" her i Vejret svarer jeg "ja det tror jeg nok" — "Aah Abor" du rejste dig i stor Frighed helt op i Lungen — "Aah Abor, saa kiinde jeg faa Blomstrende Afföring" — Tanken om "Blomstrende Afföring" kiinde jeg ikke ganske staa paa.

Din "else Aboster" er rejst fra dig i Gaar, hin rejste til Holsted og du var med paa Banegaarden og blev ved at staa og röre ved Emmy's. Blev ved at kysse og klappe hende, hin og du er det sidste Aars Tid bleven saa rent forferdelig kjælle med hinand, altsaad det skulde ordnes med dig, pensles Gjine, eller deslige, saa kiinde ingen gøre det saa godt som "min Aboster"

Du har faaet saadanne slemme bare Pletter i Hovedbinden og det lar til, tilmed er Halv-delen af Gjenrygterne paa højre Gjenslaag, gaaet

af. Vi har været hos Gjenlægen, han rykkede nogle af
Haarene ud (Ojenhaarene) og mente at Bøden var
syg. Dr. W. mener at det stammer fra ^{med Kigaret} daarlige Lænder
men det mener Gjenlægen bestemt nej til, og raadede
os til at søge en Specialist, nu skal vi se hvordan
det kan gaa, om du skal med din Far til Pkbt.
eller om vi skal rejse til Aarhus, nu skal du
foreløbig vaksineres paa torsdag, saa haaber jeg
inderligt at det ikke maa blive for slemt for
dig. - Nu slog Pk. halv solv. Far din kom
ikke med 11 Fogel, saa kan han ikke være
her for 12 1/2, og saa vil jeg ind og til Pk's, du
sører saa sødt, med røde runde Stunder, rigtig
Mors Lølskraale. Gud giv mig Evne og Forstand
til at finde alle de bedste film hos dig, og glem
og elske det, saa du maa vokse med Hysil, Guds
Lys, og at vi engang maa være sammen i Evig-
heden - min lille elskede Lisette

d. 15 Sept. 25

Jeg har blittet med at „ni skal du vaksineres paa Lørdag“
men det er ikke bliven gjort, hvorfor - om jeg blev syg,
eller om det slet ikke blev nogen Vaccination, er jeg ikke
klodt over, vi har det i hvert Fald til gode endnu, vi skal
virkelig ogsaa have gjort Alvor af det.

- Naa saa har det været baade din - Fars - og min Fødsels-
-dag - din forløb som sædvanlig med et forfærdelig „Om
- Amen li“ Møster Emmy var hjemme paa Ferie, Linn og din
Far rejste med 10^{1/2} Togs, Kl. 12 kom Tage og Astrid fra
Randers og om Efterm. kom dine smaa Venner, til
Chocolade, Tante paa Havnem. Tante Ester og Frierne
her fra Huset var her ogsaa til Efterm. Chocolade, saa
det var en Travlhed. Senere var vi paa Lunden med
jer. Din firk mest nyttige Ting - 1 Ko af Far - Pyjamas
og Halsstrømpe af Møster og Mør - 2 fine søil. Forst.
af Møster A. et fint lvidt Forkl. og en Drikkeparasol
af Fik Baarvig, Haarbånd af Fri Baarvig og Agnes, Stryggejern
af Gitte, Tøj til Skole af Fader Charlotte, Sommer Overslykke
og Chemise og en „Skilling“ af Bedstefar og Bedstemor -

- Fars Fødselsdag var vi i Lysgaard, det var du saa
glad for at være, du var med hver Aften i Byen, og
plindrede op hvor du kom med Dem alle, saa det
var ingen Sag at have dig med, een Aften var vi oppe

hos Vilhelms, der var ogsaa herer Larsens med deres to smaa
Piger paa din Alder, men Dem var der nu saa meget i Vejen
med, deres Mor maatte gaa hjem og faa dem i Seng, og
da vi et Par Timer senere gik hjem var du i saaeland
Humør at du kørte baade Villi og Far med at løbe
efter dem og fange dem, naar vi saa kom hjem var du
færdig til din Seng, du var flink at leve med, det sagde
Far din ogsaa.

Mors Fødselsdag havde du saadan
glæde til dig, og den blev lidt trist, for Mor blev syg
om Eftm. og maatte gaa i Seng - du gav Mor to
blanke 1/2 Kroner, og senere, da du vist syntes det
var for lidt en 25 Gre til - men det allersødeste var
at du "bad til Gud for Mor, at Mor dog ikke maatte
blive syg for dig - du lille Skab - (det er først i
den senere Tid du er begyndt at blive om over)

du kan f. Eks. sige, "slaa ikke saadan og høj dig, Mor
saa faar en Saldesolen" ellers er du en lille haard
Strabal - ikke videre følsom overfor andre - og ikke
mere glad for Kammeralerne end "vil de lege med dig
er det godt, og vil de ikke, saa er det ogsaa ligemeget"

- Jeg hørte forleden Dag Else kalde paa dig, du
gik derover, men kom snart efter igen, jeg spurgte dig
hvorfor, og du svarede i en meget haantig Tone, "nej
for saa kom hunde Karen selvfølgelig, hun kommer jo

tid og slaber Else med sig" "gik du saa med hjem til
Karen" spurgte jeg; "ja-a" - dermed til, men saa lukkede
Karen Døren for mig og sagde at de kom snart" "Kom de
saa ikke?" "nej - jeg stod lidt, men der tænkte jeg
"nej Tak, skaaren ned, jeg skal ikke vente længere paa
jer, og saa gik jeg - men Karen kan lige vente, jeg
skal nok sige nej næste Gang hvis kommer til mig".

- Det lod jo meget hængerrig, men et Par Dage
efter da Karen kom, tog du suamend mig? pant inod
hunde - kan du blot altid have saa let ved at glemme
dig overgaaet Uret eller Krænkelser, saa kommer du let
gennem Verden end de der hister.

En lille "beskit" Historie om dig tror jeg ogsaa skal med
- du begynder jo saa smaat at lære Rim og Pmaalige af
de Børn du ligger med i Gaarden og ude i Haven, nu i
Søndags hørte vi - Far og jeg - inde paa Lagere at
du husede for Gården var ved at "lalle fri" jeg ved
ikke engang rigtig hvordan Rimet lød, men det endte
med det iarlige Skie - da du kom op spørger Far
hvad det dog var du sagde, du genlød det, og endte
nok saa bredt og fornøjet med "skie", Far begyndte
jo at forholde dig din Hartighed, men jeg mente du
ikke selv forstod at det var et iarligt Ord, jeg
forklarede dig saa at det betød saadan noget grimt

noget som "Hylac" saadan kalder du det endnu -
du hørte meget opmærksom efter, og ielbrødt ydelse frejdt
"naa, jeg troede det betød Prind" - du har vel
sagten syntes at naas du saa gav det et andet Udtryk
saa var det meget fornemt. - Og saa lige medens
jeg kvisker den een lil som den Far saadan morede sig
over, det var en Aften vi havde været ude hos ^{da vi gik hjem}
det var saa koldt, og du frøs - saa sagde du pludselig
- "nå det er saa koldt, at de Tænder, jeg ikke har,
klapper i Abunden paa mig" - den var ogsaa
skrap - for det kom plumpende ud af dig, du vilde
have sagt at dine Tænder klappede, men er saa i det
samme kommen i Tanker, om at du ombrunt var bænd-
-løs, og vilde saa lade os vide at du godt vidste at der
ikke just var Overflod af Tænder - det har Far din
lit moret sig over senere. Din lille Far slider saa haardt
og kommer til at se brat og forslidt ud, og han er
endda saa ung endnu, men det er ogsaa at de
Pingespekulationer der ligger paa ham, den lille Pige
hører maaske ogsaa for mig Tale om, at spare" og
"det har vi ikke Bort til" o. s. v. men fra anden
Side vil er det maaske bedst for dig fra Barne-
-navne og forstaa, at der skal slides haardt for
Pingen. Du har faaet kugler - Pugehaer, Dagen

for min Fødselsdag, dit Haar blev saa hvarst og
grimt, mi haaber jeg dette maa hjælpe, jeg var saa
ked af da Oboen gik med dig, men du ser alligevel
rigtig sød ud med det, naar blot du snart maa faa
de to forreste overste Tænder, de to nederste er næsten
held store nu. Ja saa er der ikke mere denne Gang, du
bad mig da jeg begyndte om ikke at skrive noget ondt
om dig, du maa jo selv have paa Fornemmelsen at
det ikke er idel Bøss du fortjener, men - ja du kan
jo heldigvis ikke selv læse endnu saa jeg tør vel
nok her betro dig, at du er bleven baade rarere og
nemmere at have med at gøre end da du var min-
dre, og at du er min egen kære søle Else pige, som
jeg er saa ubesvindeligt lykkelig for, og som jeg
aldrig varmt nok kan ønske Gud for.

d. 29 Novbr. 1925

Det sneer og det sneer, der er Damer højere end du kan
gaa sammen Skinje, men midt paa Gaden og paa
Forboret er der skovet fri, og paa Forboret køres du
sæd paa din Rulle - og du arbejder og maser som
det nu engang er din og din Fars Skik, og naar du
kommer ind ved 5-6 Tiden om Aftenen, og jeg
spørger om du da ikke fryser, saa siger du med
den største Forindring "nej da ikke, det er jo
det mest "kurrereste" Vær, det er ligefrem linn-
-merd" - du er ide hele Dagen, og du er saa
frisk og saa rødmusset naar du kommer ind
om Aftenen - du er en lille mærkelig een, for kin
naar det er Halkerejs bryder du dig om at komme
ind, ellers kan jeg ikke drive dig ind, du bryder
dig ikke om at lege vide, herinde leger du med
Edine Dækker Grille og Preben, og du er allerbedst
tilpas naar Edith - Agnes Löfner - Er mede og lede
med dig, eller naar Abos vil lege Prinsesse med
dig, saa er du Prinsessen der har ubegrænset
Raad til at købe fantastiske Dragter og Smykker
ja Paladser og store Skibe - du er selvfølgelig
det aller dygtigste der er til og du er saare vel-
-gjørende - det kan du sige i Firnevis -

Fortiden Edith var hermede kom du ind i Køkkenet
og spurgte hvor om I ikke maatte laane noget Kortaf-
film - "hvad vil" "vil du altid os med" det fik
I saa, lidt efter kom du, "hvor jeg kan ikke forstaa
hvad jeg skal bruge til at blive sort under Gjæne
og faa sorte Gjæne af, nu har jeg slaaet og
malet mig saa lange med et Blyant, og det vil
ogsaa ikke hjælpe" - saa gav hvor jer et Par
afverne Tandstikker, jeg syntes at vi skulde I
rigtig have lov at nogle jer ind, da jeg senere kom
ind havde I vasket jer, men du havde en skind
der var malet rød langt inden for Læberne, "men
hvad i Alverden har du gjort ved din skind"
spurgte jeg forfærdet "Læbesift" svarede du
lakonisk "nej ved du mig hvad, min Ven, hvor
jer ingen Læbesift, hvor har du faaet den fra"
"aah hvor, det var heller ingen Læbesift, det
var bare Ediths Dukes Trøje der kom smitte af
den har jeg brugt, men nu vil det ikke gaa af."
Du kan tro du blev vasket.

Hvortil Gino har været charaktige lige siden vi
kom hjem fra Kuba. nu er du ved at begynde
blive bedre igen - det er sandt, jeg vil gaa
noget sam Bedstemors forballe fra dengang vi

i København, da var du jo som sædvanlig oppe hos
Bedstefar og Bedstemor - da saa sidste om Aftenen
bad din Aftenbøn med dig, sagde du, vi vil bede
"Gud Fader bevare Abor og Abosler medens de rejser
derover" - "ja og naar de rejser hjem og hele Tid" -
svarede Bedstemor - "ja naar de rejser hjem
saa har de jo sin Far, saa passer han nok paa
dem, det er mere rigtig naar de rejser derover"

- En anden lille Historie: Jeg bad din
Aftenbøn - saa siger du - "Du siger Evighed
Abor, men vi skal da ikke leve i Evighed" - "nej
ikke her lille Distelli" - "naa oppe hos Gud Fader"
"Min saa et Gjeblik" - "aah hvor jeg glædes mig
for at se dig saa" - "ja det maa du ogsaa
gaa, for der er sikkert endnu dyligere deroppe
end hermede" - "ja - du tror vel ikke at Gud
Dykker - nej det har han vel ikke" svarede
du selv - "det ved jeg ikke, Timpi, men
hvor ab Gud i hvert Fald har noget dyligt for
os" - "naa ja, Træer - og Lys -
saa dan noget" - du var eftertanksom
saa pludselig udbryder du med et stort
"det blir sjovt at sidde deroppe og se paa
dem der regner og bmer paa dem dermede"

og du miste medod med Haanden som om du allerede sad højt oppe og dirigerede Regn og Sne.

Vi er det snarø Lul Skumpi, og du glæder dig, - glæder dig, saa ogsaa Mors, "Julefornemmelser" er vaagne, Gud ske Lov Far og Mor har dig du er vor Lyspunkt i den ellers ikke allfor morsomme Tilværelse. Du var med oppe hos Fru Baarvig i Apses, og havde lovet Mor at gaa ned inden Vært. naar vi havde faaet Kaffe, du blev saa, da Kaffen var færdig, sendt ned efter Far, som arbejdede paa Værksliddet — da F kom og spurgte Far om jeg ikke syntes du kunde faa Lov at være lidt længere oppe — det syntes jeg ikke; og du maatte ned ned efter Kaffen — Far fortalte mig senere at du var kommen saa vidt lig ind i mig rundt og spurgte om ikke han vilde spørge om det, "men du maatte ikke ogsaa det" — og mig der har sagt det, for saa klarer vi det —

- Lille Hjerteblyv - Blev du maatte blive en god Pige sand og redelig og med Hjertelighed for de der trænger, enden det kan er til en Højskole, eller trænger til et venligt Ord.